

ת"פ 4017/01/2017 - מדינת ישראל נגד באסם נאסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 20-01-2017 מדינת ישראל נ' נאסר

בפני כבוד השופט עמי קובו
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

הנאשם
בاسم נאסר

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד רומח שביט

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעובדות כתוב האישום בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **לקיחת שוחד**, לפי סעיף 290 בחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

ב. **מרמה והפרת אמוןיהם בצוותא**, לפי סעיף 284 וסעיף 29 בחוק.

ג. **סיווע לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא וסעיף 32 בחוק.

אישומים שלישי עד חמישי:

ד. **מרמה והפרת אמוןיהם**, לפי סעיף 284 בחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתוון, **הנאשם כיהן כמנהנדס העיר טירה החל משנת 2003 ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום**. במסגרת חוזה העסקתו מיום 12.10.18 התחייב הנאשם לשמור על

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

סודיות של מידע שנחשף בפניו במסגרת עבודתו ולהודיע לא דיחוי בכל נושא שיש לו לגבי עניין אישי או העולול ליצור ניגוד עניינים עם תפקידו. **בתוקפה הרלוונטיות לכתב האישום, מכוח היעוט מהנדס העיר, הנאשם שימוש גם כמהנדס הוועדה המקומית לתכנון ובניה בטירה (להלן: "הועדה המקומית").** בנוסף מתוקף תפקידו שימוש ביחד עם ראש הרשות המקומית, כרשות הרישוי המקומית והמליץ בפניהם הוועדה המקומית על אישור או דחיתת בקשה לעניין מתן היתר לפי סעיף 145 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק בתכנון והבנייה").

על פי האישום הראשון, ביום 12.1.17 יצא למפעל אמדאו לאספלט (להלן: "המפעל") המצו בשטחי העיר טירה, היתר זמני לשימוש חורג למשך 3 שנים מטעם עיריית טירה. היתר נחתם על ידי הנאשם, ראש עיריית טירה והועדה המקומית (להלן: "היתר שימוש חורג"). במועד הרלוונטי שימש אבי וולף (להלן: "אבי") כפרויקטן במפעל האחראי על התנהלות המפעל מול הרשותות ובין היתר על קבלת היתרים, אישורים ורישונות למפעל מטעם עיריית טירה. אבי פעל מול הנאשם וגורמים נוספים בעיריית טירה באשר להיתרים של המפעל ובין אבי לנאשם התפתחה היכרות אישית. הנאשם היה מודע לתפקידו של אבי במפעל וכן עסק במסגרת תפקידו בעירייה בהיתר השימוש החורג שניתן למפעל. ביום 2.2.17 הנאשם ואבי נפגשו במסעדת תל אביב, ובמעמד הפגישה הנאשם ביקש מאבי "הלוואה" סך של 2,000 ₪ ואבי העביר את מלא סכום הכספי המבוקש, וזאת כדי להטוט את הנאשם למשוא פנים. הכספי שנינו מעולם לא הושבו לאבי והוא אף לא הצליח בחזרה. ביום 8.5.17 הגיע הנאשם למשרד עורכי דין של אבי וסייע להם לה頓ן לדין בערר שהוגש על החלטת העירייה למתן היתר השימוש החורג. בתום הפגישה, הנאשם פנה לאבי וביקש ממנו "הלוואה" נוספת בתגובה אבי הציע לנאשם סכום של 2,000 ₪ והעבירם לנאשם באותו המועד, וזאת כדי להטוט את הנאשם למשוא פנים. הכספי האמורים מעולם לא הושבו לאבי והוא אף לא הצליח בחזרה. במהלך שנת 2017 עובה ליום 8.5.17 במועד שבו ידוע במדד למאשיה, בิกש הנאשם מאבי הלוואה בסכום של 100,000 ₪. אבי ביקש להתייעץ על הנושא עם שותפיו במפעל ובחוף זמן מסוים, השיב לנאשם בשיללה על בקשתו. במהלך כל התקופה האמורה, הנאשם המשיך בעבודתו מול המפעל מבלי שדווח על הקשר עם אבי או על העברות הכספיים לגורם כלשהו בעיריה.

על פי האישום השני, מג'די אגבריה (להלן: "מג'די") הוא בעלייה של חברת "תא-מג", חברת בנייה קבלנית העוסקת בבניית גני ילדים בעיר טירה החל משנת 2013. בחזקתו שבין מג'די לבין עיריית טירה, סוכם שмаг'די קיבל מהעירייה תשלום עבור פרויקט הגנים על בסיס כתבי כמות, שהמציא מג'די עם זכייתו במכרז בניית פרויקט הגנים. לצורך קבלת תשלום מהעירייה בעבור עבודתו, נזקק מג'די לאישור מטעם העירייה. במהלך התקופה הרלוונטית, הנאשם היה מודע לעובdotו של מג'די בפרויקט הגנים ועסק בעצמו בפרויקט הגנים במסגרת תפקידו בעירייה, לרבות באישור התשלומים למג'די בעבור עבודתו. בין מג'די לנאשם הפתח קשר חבר. במועד שבו ידוע למאשיה, הנאשם ביקש מג'די-כ-2,000 ₪ ומג'די העביר לנאשם את הסכום המבוקש וזאת כדי להטוט את הנאשם למשוא פנים. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום, המשיך הנאשם לעסוק בעניינו של מג'די, ליווה באופן אישי את הבניה של מג'די בגנים והמליץ לגורמי העירייה לאשר למג'די תשלום בסך של 435,000 ₪ לצורך המשך עבודתו, בהתאם לבקשתו של מג'די ובהתאם למחيري העבודה המוסכמים. הנאשם עשה כן מבלי שדווח למי גורמי העירייה על הקשר החbariy עם מג'די או על העברת הכספיים.

במהלך ינואר 17' נήשה חברת "תא-מג" שבבעלות מג'די למכרז להקמת אולם ספורט בעיר קריית אונו (להלן: "המכרז"). המכרז הוצא על ידי החברה לפיתוח קריית אונו בע"מ (להלן: "החברה לפיתוח") ובין תנאי הסף לעמידה במכרז נדרש החברות להראות ניסיון מוכן לקבלן ראשי בהקמת מרכז ספורט אחד לפחות ונמוני בניה נוספים. חברת "תא-מג" מעולם לא הקימה אולם ספורט. אף על פי כן, במטרה לזכות במכרז, הגיע מג'די לחברת לפיתוח שורת מסמכים שקרים המעידים בכך שהחברה הקימה אולם ספורט בטירה ובכללם מסמך שכותרתו "הסכם" בין עיריית טירה לבין חברת "תא-מג", מסמך החברה שמספרת את רשותה העבודה הציבורית שביצעה החברה וביניהן אולם ספורט בטירה ולצד שמו של הפרויקט נרשם שמו של הנאשם ופרטיו כאיש קשר הקשור לפרויקט, **כתב**

המליצה הנחזה להיות חתום בחתימתו של הנאשם ובו אישור שהחברה ביצעה עבודה של אולם ספורט ואות התשלום עבור העבודה, חשבונית המציגת מצג שווה ובו לכואורה ביצעה את העבודה אולם הספורט ואת התמורה ומסמך נחזה להיות נשא חתימתו וחותמתו של הנאשם ומסמך שכותרטו "זו התחלה עבודה למבצע עבודה הקמת אולם ספורט".

מתוך הסמכות החבירה לפיתוח על המסמכים המזוייפים שהצביעו על עמידת חברת "תא-מג" בתנאי הסף, והצתרת החברה שגובתה בתצהיר על עמידה בתנאי הסף, זכתה במכרז להקמת אולם ספורט בקרית אונו. שווי העבודה נאמד בסכום של **16,676,888 ₪**. ביום 2.2.18 לאחר שעלה חישד לאירועים במכרז, באשר לעמידה בתנאי הסף מצד חברת תא-מג, הוציאה החברה לפיתוח מכתב לחברה בדרישה להפסקת העבודה. במסגרת בדיקותיה של החברה לפיתוח את עמידת חברת "תא-מג" בתנאי הסף, מנכ"ל החברה, דרור צבן, יצר קשר עם הנאשם אשר נרשם כאיש קשר בגין פרויקט הקמת אולם הספורט בטירה על ידי חברת "תא-מג". **במסגרת שיחתם, ובעוד המנכ"ל דרור מודיע לתפקידו הציבורי של הנאשם, הנאשם אישר בכצוב בפני המנכ"ל דרור כי חברת "תא-מג" הקימה אולם ספורט בטירה.** מיד בסמוך לכך העבר לחברה הכלכלית מסמך שקרי שכותרטו "תקנה 4 (תקנה 5)" המציג מצג שווה לפיו חברת "תא-מג" סיממה את פרויקט הקמת אולם הספורט בעיר טירה וכי ניתן לה אישורים למטען שירות חשמל, מים וטלפון ביום 15.6.17. בעקבות השיחה ופגישת המשך שנייה המנכ"ל דרור עם מג'די, בה מג'די פירט בכצוב את ניסיונו בהקמת אולם ספורט בעיר טירה, **נכח דעתו של המנכ"ל דרור, ולאחרת "תא-מג" ניתנה הרשות להמשיך בעבודתה במסגרת המכרז וחברת "תא-מג" המשיכה לעבוד בקרית אונו עד לפטיחת החקירה כנגד הנאשם.** הנאשם סייע למג'די לקבל דבר במרמה, מבלי שהוא מודיע לנשיבות המכחים של המעשה שעשה מג'די.

על פי האישום השלישי, בין הנאשם לבין יוסי מיכאל (להלן: "יוסי") שהוא יוזם ואיש עסקים העוסק בתיווך עסקאות תמורה תשלום, קיימת היכרות מוקדמת. אביגדור קלנר (להלן: "קלנר") פנה ליוסי שאותו הוא מכיר בគבו כמתווך עסקאות, במטרה שישיע לו לאתר שטח מתאים להקמת מפעל תעשייה עליון. **ביום 2.6.17 לאחר שהנאשם ביקש מjosי "הלוואה" בסך של 1,000 אירו, השאיר לו יוסי מעטפה עם הסכום האמור בצד'ינגן' והנאשם נטל לידי את המעטפה עם הכספי. עד לחודש מאי 18' הכספי לא הוחזר ליוסי.** ימים ספורים לאחר מכן, בין המועדים 30.6.17 ליום 3.7.17 יוסי ניסה לתוכר בין הנאשם לבין קלנר ולמי מטעמו ופנה לנאשם בבקשת לסייע באיתור שטח תעשייה, לצורך הקמת המפעל של קלנר. **הנאשם עשה כן ונפגש עם קלנר מתיוך מודיעות לכך שלjosי יש אינטרס כלכלי שהעסקה תבוצע ולא שדווח על היכרותו עם יוסי, או על העברת הכספי אליו מטעמו לגורם כלשהו בעיריה.** ביום 30.6.17 במהלך שיחה טלפוןית בין הנאשם, יוסי וממי מטעמו של קלנר, אמר הנאשם יוסי כי הוא יכול לתת להם שטח של 40 דונם באזורי התעשייה לצורך הקמת המפעל ובתמורה הבטיח יוסי לנאשם **תמורה כספית.** בסמוך לאחר מכן, ביום 3.7.17 יוסי התקשר לנאשם ב策אות מהוואודה המחויזת לתוכנו ובניה (להלן: "הוואודה המחויזת") ולשאלת יוסי, סיפר לו הנאשם כי הוא בדוק יצא מהוואודה המחויזת. בשלב זה ביקש יוסי מהנאשם לקבל מידע בהקשר לנכסינו נדל"ן בעיר והנאשם השיב, בנגד לדין, כי "יש הרבה מה לעשות שם". **מיד בהמשך, הבטיח יוסי לנאשם טובת הנהה בעבור מעשיו.** השיחה בין הצדדים התקיימה חרף מודיעותם שמדובר בשימוש במידע פנימי שהשיג הנאשם במסגרת תפקידו וחרף ניגוד העניינים בו מצוי הנאשם.

על פי האישום הרביעי, בין הנאשם לאוס סמאраה (להלן: "אוס"), איש עסקים בעיר טירה אשר בעלות משפחתו שטח בעיר טירה (להלן: "השטח"), קיימת היכרות מוקדמת. ביום 2.7.17 הנאשם ואוס שוחחו בטלפון על השטח כשניהם מודיעים לכך שהנאשם עוסק מכוח תפקידו בעיריה ובוואודה המקומית בנושא היתרים לשטח. במהלך השיחות הטלפוניות ביניהם אוס ציין בפני הנאשם שהוא זקוק לאישור עבור מים וջם בשטח וכן להקמת סככה בשטח. בתגובה אמר הנאשם שהוא יפנה למהנדס המטפל בבקשתו של אוס כדי לסייע לו ובמהמשך אף שוחח עם המהנדס בטלפון, שעדכן את הנאשם שהגיע כבר את הבקשה. בסופו של יום בקשתו של אוס לא אישרה. במסגרת

שיעור הטלפון בין הנאשם לאויס, **אויס שאל את הנאשם אם הוא "צריך משחו"** והנ帩ם השיב לו שהוא לחוץ כלכליות וביקש הלוואה בסך של **3,000 ₪**. בתגובה אויס הזמין את הנאשם לבתו. הנאשם עשה כן, בעודו אמון במסגרת תפקידו על הוצאה ההיתר המבוקש, מבליל שדיוחו למי מהגורמים בעיריה על בקשת הכספיים או על הקשר עם אויס.

על פי האישום החמישי, בין הנאשם לבני סאלמה עיראקי (להלן: "סאלמה") איש עסקים המתגורר בטירה ובבעלות משפחתו שטח בטירה ובו רפת, קיימת היכרות מוקדמת. סאלמה פועל למען השגת היתר להקמת תחנת הסגר לצאן ובקර על גבי השטח (להלן: "תחנת הסגר"). לצורך קבלת היתר ממשרד החקלאות, סאלמה היה זוקק לאישור מטעם הוועדה המקומית להקמת תחנת הסגר בשטח. ביום 2.7.17 הנ帩ם וסאלמה שוחחו בטלפון על הפקדת תוכנית המתאר של אזור התעשייה המועד של טירה שהיתה אמורה לחתקים למחרת בוועדה המחויזת לתכנון ובניה. במהלך השיחה ביניהם שוחחו על עניינים הקשורים להפקדת התוכנית **וсалמה הבטיח לנ帩ם שיטן לו מתנה מסוימת**. ביום 27.7.17 ובהמשך לדרישות משרד החקלאות לצורך הוצאה היתר להקמת תחנת הסגר, פנה סאלמה לנ帩ם בבקשת שכין לו מסמר ובו כתוב שאין לוועדה המקומית בטירה התנגדות להקמת תחנת הסגר ובתגובהו הנאשם הזמין את סאלמה אליו. ביום 30.7.17 הנ帩ם וסאלמה שוחחו ביניהם ובמהלך השיחה סיפר הנאשם **لسאלמה שהוא גורש מהבנק** באותו היום ובתגובה סאלמה שאל אותו כמה **כף הוא זוקק** והנ帩ם השיב שבין 2,000 ל-4,000 ₪. בתגובה סאלמה הזמין את הנאשם לבתו. ביום 25.10.17 הנ帩ם או מי מטעמו **הנפיק לסאלמה מסמן בחתימתו** ובו צוין כי לוועדה המקומית אין התנגדות להמרת הרפת למקום הסגר וכי היא אינה מתנגדת להרחבת שטחי הבנייה במקום בכפוף להיתר ובהתאם לזכויות הבניה המותרות לצורך הפעלת תחנת הסגר. סאלמה הגיע את המסמן למשרד החקלאות במסגרת בקשתו לקבל היתר להקמת תחנת ההסגר. הנאשם פעל כך בעודו אמון במסגרת תפקידו על הוצאה ההיתר המבוקש ומבליל שדיוחו לכל גורם בעיריה על בקשת הכספיים או על הקשר עם סאלמה.

3. **הצדדים הגיעו להסדר טיעון**, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום והופנה לקבלת תסaurus שירות המבחן. במסגרת ההסדר, **הוסכם שהמאשימהتطען לעונשرأוי של 12 חודשי מאסר בפועל והגנה חופשית בטיעוניה**. עוד הוסכם שהצדדים יעדטו במשותף לקנס בסך 20,000 ₪ ומאסר על תנאי.

تسביר שירות המבחן

4. על פי תסביר שירות המבחן, הנאשם בן 56 נשוי ואב לשישית בנות, כום בנות 18. לאורך השנים עבד כمهندس העיר טירה וכום אינו עובד. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובגיל 20 עבר להתגורר באיטליה שם למד לתואר ראשון ולתואר שני בתחום האדריכלות. בגיל 33 שב לישראל והקים משרד אדריכלות. בגיל 39 מונה למנהל העיר. בגיל 53 ובעקבות מעורבותו בעירייה סיים את תפקידו בעירייה, ומאז מתקשה להשתלב בעבודה בתחום מקצועו והוא מקבל סיוע כלכלי משפחתו המורחבת. בנוסף סובל מבעיות בריאותיים שונות בגין נמצא במעקב רפואי וכיום מצבו מאוזן. הנאשם תיאר קשר קרוב ותומך עם בני משפחתו והם מהווים מקור לתמיכה רגשית וכלכלי. **הנ帩ם נעדר עבר פלילי, תיאר כי ברקע לעברות היוות נתון בקשימים כלכליים בעקבות בניית בית מגורים חדש שלו עבר עם בני משפחתו**. באותה העת לדבריו תשולם משכורתו התעכב. במסגרת תפקידו כמנהל העיר ועובד המשותפת עם המעורבים הנוספים בפרשה, פנה אליהם בבקשת להלוואות כספיות ולדבריו עשה כן כדי לכטוט את הוצאותוי. **הנ帩ם נתה לצמצם את אחריותו ולטשטש את חומרת מעורבותו בעברות, לצד זאת תיאר תחושים צער ואשמה בגין התנהלותו וכי הוא ער לחומרת מעשיו והתנהגותו הבלתיית בעברות**. לדבריו באותה עת לא היה ער להשלכות הפליליות של מעשיו וכי מדובר באירועים חריגים אשר אינם מופיעים את דפוסי התנהלותו בדרך כלל. **תיאר את הקושי הנובע מהמחירים האישיים והכלכליים מהסתמכותו ואת חששותיו מ揆וצאות ההליך המשפטי**.

בסיום התרשם שירות המבחן מ הנאשם כמו שלאורן חייו גילה כוחות יכולות אישיות ותעסוקתיות, התקדם מקצועית

וכבר הכרה ומעמד. התנהל לאורך השנים כדי שמודע למעמדו ופועל לקידום מטרותיו האישיות. להערכת שירות המבחן בבסיס ביצוע העבירות עומדים דפוסי לרבות צרכי שליטה מוגברים והיעדר שיקול דעת באשר לחומרת מעשיו ולביעתיות הכרוכה בהתנהגותו. עם זאת, שירות המבחן התרשם שהליך המשפטי והשלכותיו על חייו ועל בני משפטו, סייעו לו להבין את חומרת מעשיו וכיום הוא מודע לביעתיות שבהתנהגותו וambil حرטה על מעשיו. **שירות המבחן סבר שהנאהם יכול להפיק תועלת מהשתלבות בטיפול בו יוכל להעמיק במעשי הנאהם אופי מרמתו ולרכוש כלים להתמודדות מקדמת במצב דחק, אולם הנאהם הסתייג מהצעה זו ولكن לא נוצר פתח לטיפול.** כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות שירות המבחן מנה את חומרת מעשיו, קשיי אותה עת להפעיל שיקול דעת בפרט לאור תפקידו, מצויים וטוטו שומרת מעורבותו בעבירות, השלתת אחריות על גורמים חיצוניים וקשיי בהתנהגנותם בדפוסי ובהתנהלותו שהובילו לעבירות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את תפקידו התקין והחריטה שמבטא על מעשיו והערכתה כי ההלכים המשפטיים מהווים גורם מרתקיע עבורי. שירות המבחן העריך שחתה הסיכון להישנות ביצוע עבירות. **שירות המבחן נמנע מהלצה שיקומית והמליץ להטיל עליו עונש מאסר לRICTI בעבודות שירות נוכח התרשומותם כי ההליך המשפטי גרם לטלטלה בכל מישורי חייו,** העובה שאנו ממנה עוד לתפקיד ציבורי והפחיתה הסיכון במצבו.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, העבירות בוצעו בשנת 2017, ומדובר באירועים שונים שבהם ביצע הנאהם עבירות של מרמה והפרת אמונים ומקרה אחד של שוד ושל קבלת דבר במרמה. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירת השוד הם טוהר המידות של משרות ציבור, הפעולות התקינה של השירות הציבור ואמון הציבור במערכות השלטונית. בעבירת הפרת אמונים, הערכים המוגנים הם אמון הציבור בעובדי הציבור, טוהר מידות והאינטרסים הציבורי עליו מופקדים עובדי הציבור. עבירות אלה בכלל ובשלตนן המקומי בפרט גורמות לדמoralיזציה ולאובדן אמון הציבור בשלטון המקומי, בשל עובדי ציבור בכירים המבצעים עבירות של הפרת אמונים תוך مليוי תפקידם, כאשר כלל הציבור נפגע. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. מעשי הנאהם פגעו בתיקנות הפעולה של השירות הציבורי והוא חריג בבירור מטויה המדודות הנדרש מעובד ציבור. לא מדובר במעשה חד פעמי, אלא בבעירות, כל זאת למען קידום אינטרסים אישיים - בצע כסף. הנאהם חטא והחטיא אחרים. אף שמדובר במקרים שונים, עותרת המאשימה לקבוע שמדובר באירוע אחד, ולאחר מכן מתחם עונש הולם אחד הנע בין ל-3 שנים ל-3 שנים מאסר בפועל.

מתסKir שירות המבחן עולה שהנאהם מצמצם מאחריותו ומטשטש ממידת מעורבותו וכי לא היה עր לחומרת מעשיו. אין הגיון בטענה זו שכן מדובר באדם משכיל, רב תארים, שהתקדם בתחום ייסוקו, אך דפוסי התנהגותו העולים בתסKir, מעוררים קשיי. שירות המבחן מהיעדר שיקול דעת באשר לביעתיות בהתנהגותו, השلتת אחריות על גורמים חיצוניים ומעבר לכך הנאהם סרב לקבל טיפול. אף שאינו רפואי, מצבו הרפואי יציב. לנאים אין עבר פלילי. לטענת המאשימה, עובדי ציבור בעלי עמדה וכוח הם תמיד אנשים נורומיים, נעדרי עבר פלילי, שלאלמלא כן לא היו יכולים להיבחר לתקמידם. אין מקום לתת משקל לחשש של הנאהם מריצוי עונש מאסר, שכן זו השלכה טבעית של כל אדם העומד לדין בגין עבירות שפגעו הציבור. המאשימה עתרה להשיט על הנאהם עונש מאסר בפועל של 12 חודשים ובהתאם להסכם הצדדים, קנס בסך 20,000 ₪ ומאסר על תנאי.

6. לטענת ב"כ הנאהם, עו"ד רומח שביט, במהלך שנת 2019 הנאהם קיבל הודעה ידוע בדבר אפשרות שיוגש כתוב אישום נגדו, ולאחר קיום השימוש הוגש כתוב אישום בו הנאהם הודה ויש לזקוף לזכותו של הנאהם את הודהתו ואת לקיחת האחריות. הנאהם היה הראשון מבין כל המעורבים בתיק שנטל אחריות. הודהתו הובילה להסדרים עם חלק מהנאשים האחרים בפרשה. יוסי מיכאל המופיע באישום השלישי נדון בהסכם המאשימה לעונש של מאסר על תנאי וקנס (ת"פ 20-01-44965). אオス סמара המופיע באישום הרביעי נדון בהסכם המאשימה למאסר על תנאי וקנס (ת"פ 20-01-37660). סלאמה עיראקי המופיע באישום החמישי נדון בהסכם המאשימה למאסר על תנאי וקנס

(ת"פ 20-01-21583). בעניינו של אבי וולף המופיע באישום 1 טרם הוגש כתוב אישום ובעניינו של מגדי אגバラה המופיע באישום השני הוגש כתוב אישום והתיק טרם הוגש החל להתנהל. כל כתבי האישום בעניינים של האחרים הוגשו בבית משפט השלום. כמפורט לעיל, בעניינים של 3 מעורבים, המאשימה הסכימה לעונשי מסר על תנאי הকנס. לפי כ-7 שנים הorous רаш עירית טירה בעבירות שוחד והפרת אמוןיהם. הנאשם היה זה שהטלון נגד ראש העירייה והביא לידיעת המשטרה את הפרטיהם הרלוונטיים. זו דוגמה לאופן התנהלותו של הנאשם שכלי חי היה איש חוק ואדם נורמטיבי.

העבירות בוצעו בשנת 2017. מדובר על שוחד בסך 4,000 ל"נ, הפרת אמוןיהם בסך כולל של 6,000 ל"נ ודבר בעלםاء בדבר 6,000 ל"נ נוספים. הכספי המשוי הוא בסך 10,000 ל"נ שקיבל הנאשם לכיסו. באישום הראשון מדובר במפעל שהוא מצוי על אדמה חוקלאית במשך 10 שנים וכך נדרש אותו היתר לשימוש חריג. ההחלה עצמה להמשיך ולתת את האישור החרג היתה במסגרת ישיבה של 13 חברי הוועדה, ביניהם ראש העירייה. האישור זהה ניתן במשך 10 שנים מעת לעת בלי שהנתן קיבל אגרורה לכיסו. המצוקה הכלכלית של הנאשם באזורה עת, הביאה אותו לקבלה "הלוואה" ממך וולף בסך של 4,000 ל"נ, ובנסיבות גבוהה ההיתר היה ניתן בכל מקרה. לגבי האישום השני, הנאשם קיבל ממךagiaria סך של 2,000 ל"נ. הנאשם היה גורם ממש ולא גורם ממש. יש לתת את הדעת לזמן שחלק בין מתן ההלוואה אגרברה סך של 4,000 ל"נ. באישום השלישי, סך של 4,000 ל"נ וגם באישום זה פעילותו של הנאשם הייתה שיחת לבין מועד הסיום, מדובר על 4 שנים. באישום השלישי, סך של 4,000 ל"נ וגם באישום זה פעילותו של הנאשם הייתה שיחת מינoria ביותר. כל שנעשה זה פגשה אחת עם מר קלנר. באישום הרביעי מדובר בחבר יולדות של הנאשם, הייתה שיחת טלפון אך הכספי לא ניתן. באישום החמישי, גם מדובר בחבר יולדות של הנאשם שידע על מצבו הכלכלי והכספי לא ניתן. מדובר בפגיעה נמוכה בערכיהם המוגנים. כשבוחנים את הערך המגן מול סכומי הכספי הנמוכים, סוג הפעולות שבганו הנאשם נתקט, עולה רף נמוך של פגעה.

ה הנאשם בן 56 נשי ואב ל-3 בנות, שימש כ מהנדס העיר טירה במשך כ-15 שנים. הוא איבד את מקור פרנסתו. הנאשם מעוד כלכלית בין השנים 2015-2016, ולעתים מעדיה כלכלית נובעת מכך שאדם ח'י מעבר למידותיו, ומפה נוצר הצורך בכיסף והפנייה לקבלת הלוואות. לאור העובדה שמדובר באדם בגילו ובמעמדו של הנאשם, ולאחר משך הזמן מאז ביצוע העבירות, על בית המשפט לנகוט בחמלה ולא להשיט על הנאשם עונש של מסר בפועל, אלא להסתפק בעונש של עבירות שירות.

. 7. הנאשם בכה וביקש שלא להוסיף דברים.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

. 8. כתב האישום אווח בחמשה אישומים בגין עבירות שבוצעו במהלך שנת 2017. בין העבירות קיים קשר ענייני הדוק, תוך קירבה של זמן ומקום, ומcause שיש לראותם כאירוע אחד, כפי שאף הצדדים הסכימו, ולאחר מכן בוגינו מתחם עונש הולם אחד.

הערכים החברתיים שנפגו מביצוע העבירות הם ראשית, טוהר המידות ונקיון כפיהם של משרותי הציבור, שנועד להבטיח כי האנשים שבידם מופקدة הסמכות לפעול בשם הרשות וصحابים חשובות נאמנות לציבור, יפעלו ביושר ובהגינות; שנית, פעילותו התקינה של המינהל, שעוללה להשتبש אם עובדי ציבור שנותן להם שיקול דעת ישקלו שיקולים זרים בשל שוחד שנותן להם או יפעלו במרמה והפרת אמוןיהם; ושלישית, כנזרת מכך, אמון הציבור במערכות השלטונית, שהוא חיוני לקיום חיים דמוקרטיים תקינים וועלול להיפגע אם השירות הציבורי יתפס בעיני הציבור כמושחת. נפגע העבירה של השחיתות הציבורית הוא הציבור בכללו, ולעבירה השלכות שליליות רחבות ועמוקות במישור החברתי, המוסרי והכלכלי. בעבירות השונות של "שחיתות שלטונית" קיים גרעין משותף של ניצול לרעה של התפקיד או המRADן הציבור או לשם פukturת הנאה לנאהם, תוך הפרת חובת הנאמנות לציבור, ובכך חומרתן. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חשיבות הערכים המוגנים והשלכות הפגיעה בערכיהם אלה על הציבור כולה וכן על הצורך בענישה מחמירה כנגד

עובד ציבור שחתאו בנסיבות, המתחייבת לא רק בשל חומרת העבירות והשלכותיהן אלא גם בגין הקושי הטבעי בגילוין. בעניין זה רואו: רע"פ 3292/15 **לחיאני נ' מדינת ישראל** [17.11.15], ע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר-זיו** [23.2.17], ע"פ 3295/15 **מדינת ישראל נ' גפסו** [31.3.16] ובע"פ 13/267 **מדינת ישראל נ' לוי** [23.6.13].

9. על חומרת עבירות לקיחת השודד ניתן ללמידה מהעונש המרבי הקבוע בצדה העומד על 10 שנות מאסר, לאחר שהוחמיר מעונש של 7 שנות מאסר (ראו תיקון 103 בחוק העונשין, התש"ע-2010, ס"ח 2225). תיקון זה בחוק העונשין העביר את הסמכות הענינית לדין בעבירות לקיחת השודד מבית משפט השלום לבית המשפט המחוזי, ובכך ביטא המחוקק את החומרה הרבה שבUBEIRAH לקיחת השודד. ההחמרה נועדה לבטא את החומרה הנודעת ללקיחת השודד, שהיא עבירות שחיתות המצוייה במדד החומרה הגבוה ביותר. העונש בגין לקיחת השודד חמור אף יותר מהעונש בגין מתן שודד, בשל העובדה שלוקח השודד הוא עובד ציבור, נאמן הציבור, שאמור במסגרת תפקידו לעשות אך ורק לטובות הציבור, ובלקיחת השודד מועל בתפקידו ובאמון שניית בו, תוך פגעה הציבור (ראו גם מאור ابن חן, **UBEIRAH השודד**, עמ' 287-289 [2017]).

יפים לעניין זה דברי כב' השופט ד' ברק-ארץ בע"פ 13/267 **מדינת ישראל נ' לוי** (3.6.13):

"לא ניתן להפריז בחומרתה של תופעת השחיתות השלטונית, שאוכלת בכל פה בתפקודן התקין של הרשות ומכרסמת בלגיטימיות שלהן. בית משפט זה עומד על חומרתה של התופעה כבר בתחילת דרכו, וככללஇ Einsatz מחרירה כנגד עובדי ציבור שחתאו בנסיבות... החшибות הנודעות לענישה קפדיות בתחום זה נובעת לא רק מחומרת העבירות ומזהקיהן, אלא גם מן הקושי הטמון, באופן טבעי, בגילוין... אם כן, נדרש בתחום זה ענישה משמעותית ומרתיתית אשר תציב מענה ראוי לביצוען של עבירות אלו".

וראו גם דברי כב' השופט א' לוי בע"פ 8/083 **בניזרי נ' מדינת ישראל** (24.6.09) (פסקה 40)

"עובד ציבור מצוים לפעול בניקיון כפיים, בשוויון ולא הפליה, כאשר לנגד עיניהם ניצב עניינו של הציבור בלבד, שהפקיד בידיהם סמכויות רבות ותקציבים נכבדים מתוך הקופה הכלכלית. ציווי פשוט יסודי זה נהיר וידוע לכל, וחurf זאת אנו נתקלים פעם אחר פעם בידי שמתקשים לכבות את יצרם, כאשר בסמכויות שניתנו להם הם עושים לבitem או כדי להיטיב עם אלה שביקרם הם חפצים. זאת עוד, לא רק שאין הם כובשים את יצרם, אלא רואים בתפקידם קרדום לחפור בו למען רווחתם האישית וקידום עניינים שבינם לבין תפקידם הציבורי אין ולא כלום. תופעה זו קשה היא, ומדינה מתוקנת אינה יכולה ואסור לה להשלים עם קיומה".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילת למסקנה כי הפגיעה היא ברף ביןוני. הנאשם כיהן כמהנדס העיר טירה ומתוקף תפקידו הבכיר שמש כמהנדס הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בטירה ושימש ביחד עם ראש העיר כראשות הרישיון המקומי והמליץ בפני הוועדה המקומית על אישור או דחית בקשה למtan היתרים. הנאשם הוא מחולל העבירות, והוא שפנה לאנשים שה坦נהלו מול הרשות, התערב לטובותם ובקש מהם כספים, מבלתי שדיוח על קשריו עםם, לקח שודד, ביצע מעשי מרמה והפרת אמונות, וסייע לקבלת דבר במרמה. אף שסכום הכספי שהתקבל הנางם בסופו של דבר לכיסו מהמעורבים האחרים בפרשה אינם מהגבויים, וועמד על סך של כ-10,000 ₪ בלבד (6,000 ₪ באישום הראשון והשני וכן 1,000 ₪ באישום השלישי), אין בכך כדי למעט מחומרת המעשים. בהקשר זה יש לציין כי באישום הראשון, לאחר שהנאשם קיבל לידי מנוטן השודד סך של 4,000 ₪, הנאשם הרהיב עוד וביקש מנוטן השודד סך של 100,000 ₪ אולם הלה דחה את בקשתו. במאמר מוסגר יzion כי סעיף 294(א) בחוק קובל עלי "ה המבקש או המתנה שודד, אף שלא גענה, כמווהו כלוקח שודד". באישומים הרביעי והחמישי הנאשם ביקש בิกש 3,000 ₪ וסכום נוסף

שבין 2,000 ל-4,000 ₪, ובכך ביצע מעשי מרמה והפרת אמוןיהם. ביצוע המעשים באופן שיטתי ולאורך זמן מחריר את הפגיעה בערכיהם המוגנים.

יתר על כן, הערך המוגן אינו נבחן רק באספקלה של סכום הכספי שקיבל הנאשם, עובד הציבור, לכיסו, אלא גם במידת ההטבה שקיבלו האחרים בתמורה, וזה - לכל הפחות באישום השני - הייתה שימושית - שם בעקבות מעשי של הנאשם ומידע כזב שהעביר, חברה זכתה שלא כדי במכרז להקמת אולם ספורט בקריית אונו, ושוי העובדה נאמד בסכום של למעלה מ-16 מיליון ₪. זאת גם אם הנאשם לא היה מודע לכל הנسبות המחרירות של המעשה שעשה בעל החברה שזכה שלא כדי במכרז.

11. **במסגרת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה,** יש לתת את הדעת לכך שהנאים כיהן כמהנדס העירייה, ומתקף תפקידו שיימש כמהנדס הוועדה המקומית לתכנון ובניה בטירה, וכן שיימש הנאשם, ביחד עם ראש העירייה, כרשות הרישוי המקומית והמליץ בפני הוועדה המקומית על אישור או דחית בקשה לממן היתריהם.

באישום הראשון, הנאשם קיים קשר עם נציג מפעל שקיבל יותר לשימוש חורג, ואשר הוגש עරר על החלטת העירייה לממן ההיתר האמור. הנאשם סייע לנציג ולעורכי דין להעיר לדין בערר. הוא ביקש וקיבל בשתי הזדמנויות מהנציג סך של 2,000 ₪ בכל פעם כ"הלוואה" שאוותה לא התבקש להחזיר ולא החזר. בהזדמנויות נוספות נסافت ביקש הנאשם מנציג המפעל סך של 100,000 ₪ כהלוואה, אולם הלה השיב בבקשתו בשלילה.

באישום השני, הנאשם פנה לבעים של חברה קבלנית אשר עסקה בבניית גני ילדים בטירה ובקש ממנו סך של 2,000 ₪ ובועל החברה העיר ידיו את הסכום. הנאשם המשיך לעסוק בעניינו של בעל החברה, המליץ לגורמי העירייה לאשר לו תשלום עבור עבודתו, מבלתי שדיוח על קשריו אלה ועל הכספי שקיבל ממנו. בשלב מאוחר יותר, בעקבות הגיש מסמכים כוזבים למכרז שהתקיים בקריית אונו, ציין את שמו של הנאשם כאיש קשר לאשר פרויקט שביצע בטירה, על אף שלא ביצע את הפרויקט. כאשר עלו חדשותiae לאי סדרים במכרז, מנכ"ל החברה לפיתוח קריית אונו יצר קשר עם הנאשם וזה איש בצד דבריו השקרים של בעל החברה, ובהמשך לכך להחברה הכלכלית בטירה מסמך כזב המציג מצג שווה שבעל החברה אכן ביצע את הפרויקט בטירה. מתוך הסתמכות על המסמכים המזויפים והצהרות הכוורות, זכתה החברה במכרז להקמת אולם ספורט בקריית אונו, כאשר שווי העובדה נאמד בסך של למעלה מ-16 מיליון ₪.

באישום השלישי, הנאשם פנה לאיש עסקים שעסוק בתיווך עסקאות ובקש ממנו "הלוואה" בסך 1,000aira, ואיש העסקים מסר לו את הכספי. הכספי לא הוחזר ולאחר מספר ימים איש העסקים ניסה לתווך בין הנאשם לאדם נוסף שיחיפש שטח להקמת מפעל. הנאשם נפגש עם מחפש השטח בעת שידע על האינטרסים הכלכליים שברקע ואמר לאיש העסקים כי הוא יכול לתת לאותו אדם שטח באזורי התעשייה של טירה לצורך הקמת מפעל ובתמורה לכך הבטיח איש העסקים לנאם תמורה כספית. בהמשך ביקש איש העסקים מה הנאשם לקבל מידע בהקשר לנכסיו נדל"ן בטירה והנאים השיב לו בנגדו לדין כי "יש הרבה מה לעשות שם". מיד לאחר מכן הבטיח לנאים טובת הנאה בעבור מעשיו.

באישום הרביעי הנאשם שוחח עם בעל שטח בעיר טירה אשר אמר לנאים שהוא זקוק לאישורים שונים בקשר לשטחו, והנאים השיב שיפנה למהנדס העוסק בבקשתו ובהמשך אף עשה כן. הבקשה לא אושרה לבסוף ובעל השטח שאל את הנאשם אם זקוק למשהו והנאים ביקש ממנו הלוואה בסך של 3,000 ₪.

באישום החמישי הנאשם שוחח עם איש עסקים ובעל שטח בטירה שפועל למען השגת היתר להקמת עסק בשטחו. לצורך קבלת ההיתר ממשרד החקלאות נדרש אישור מטעם הוועדה המקומית בטירה. הנאשם שוחח אליו על הפקחת תכנית מתאר של אזור התעשייה בטירה שהיתה אמורה להתקיים למחرات בוועדה המחויזת לתכנון ובניה, איש העסקים הבטיח לנאים מתנה. בהמשך ביקש מהמעיין שיכן לו אישור שהוועדה המקומית אינה מתנגדת להקמת העסק. לאחר

שלושה ימים ביקש הנאשם מאיש העסקים כסף בסך של בין 2,000 ל-4,000 ₪ ובתגובה איש העסקים הזמין לבתו. לאחר כ-3 חודשים הנאשם או מי מטעמו הנפיקו לאייש העסקים את האישור המבוקש.

ה הנאשם הוא מחולל העבירות, בכך שיזם פניה למעורבים הנוספים בפרשה בבקשתו לממן כספים וזאת תוך שהוא מנצל את מעמדו כעובד ציבור ופועל לקידום אינטרסים כלכליים של המעורבים האחרים, כל זאת תוך בקשת תמורה כספית, ובחלקו מהמקירים אף קבלת התמורה. העובדה שמדובר בחמישה אישומים שונים, מול גורמים עסקיים שונים, מעידה שאין מדובר במקרה חד פעמי. הנזק מביצוע עבירות לكيחת שוחד, מרמה והפרת אמון על ידי איש ציבור, הוא בעיקרו פגעה באמון הציבור במוסדות השלטון המקומי ובפעילותו התקינה של המנהל הציבורי. הסיבות שה��באו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף ולהערכת שירות המבחן גם לצרכי שליטה מוגברים והיעדר שיקול דעת באשר לחומרת מעשיו.

12. בבחינת מדיניות הענישה הנהוגת יש לתת את הדעת לכך שמדיניות הענישה, כפי שבב וקבע בית המשפט העליון, מבכרת את האינטרס הציבורי בשמריה על טוהר המידות במנהיג הציבור, על פני שיקולים אחרים, והוא של ענישה מחמירה הכוללת רכיב של מסר בפועל מאחורי סוג ובריח (בעניין זה רואו: בע"פ 3295/15 **מדינת ישראל נ' גבשו** [31.3.16], בע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר-זיו** [23.2.17] וע"פ 267/13 **מדינת ישראל נ' לוי** [23.6.13]).

13. בוחינת מדיניות הענישה הנהוגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשי מסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 13/267 **מדינת ישראל נ' לוי** (3.6.13), קיבל בית המשפט העליון ערעור המדינה על קולת עונשו של נאם שהורשע בעבירות של ליקחת שוחד וגנבה בידי עובד ציבור. הנאשם, גבר ומציר מועצה אזורית, היה מורה חתימה לאישור תשלוםם לקבלנים שביצעו עבודה עבור המועצה. הנאשם קיבל שוחד בסך של 20,000 ₪ מתקבלו שהוא מקרוב לו ובתמורה הורה הנאשם להעביר לקבלן סך של 150,000 ₪ עבור עבודות שלא ביצע. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 9 ל-45 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של 12 חודשים. בית המשפט העلى נתן וחמיר את עונשו **ל-20 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 13/5806 **מדינת ישראל נ' בן גיאת** (17.6.14), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של נאם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בארכעה אישומים של שוחד והפרת אמונים. הנאשם היה מנהל מחלקת גינון בעיריית תל אביב וב-4 מקרים קיבל מקבלני גינון הלוואה, שוביiri קבנה וכיסף מזומנים ובתמורה העדיפם בחלוקת העבודה, הקל בפיקוח עליהם ונמנע להטיל עליהם קנסות. בית המשפט העליון החמיר את עונשו והעמידו על **20 חודשי מאסר בפועל** (חלף 12 חודשים).

ג. בע"פ 13/3071 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19.6.13), דחה בית המשפט העליון ערעור נאם אשר הורשע על פי הודהתו ב-5 מקרים של ליקחת שוחד והפרת אמונים. הנאשם שימש כמנהל מחלקת רכב וחניונים בעיריית חדרה, דרש שוחד מאנשים שהפנו לטיפולו. בארכעה מתוך חמישת המקרים נתן השוחד היה סוכן משטרתי. בסך הכל הנאשם דרש וקיבל סך של כ-17,000 ₪. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר לכל עבירה**, התחשב בנסיבות האישיות ובמצבו הרפואי והנפשי והשית עליו עונש של **15 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלוות.

ד. בע"פ 15/4109 **מירץ נ' מדינת ישראל** (9.7.17), דחה בית המשפט העליון ערעור נאם

אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות לكيית שוחד. הנאשם היה חוקר מע"מ שהורשע בכך שהDALF מודיע אודוט חקירה סמייה בפרש תוקף חולים מאוחדת בתמורה לשוחד בלבד עם אחר. סכום השוחד עמד על כ-30,000 ₪ ממנו קיבל הנאשם סך של 15,000 ₪. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל-40 חודשי מאסר בפועל**, התחשב במצבו הרפואי, והטיל עליו עונש של **10 חודשים מאסר בפועל**.

ברע"פ 3292/15 **לחיאני נ' מדינת ישראל** (17.11.15), נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע ב-3 עבירות של הפרת אמון. הנאשם, ראש עירית בת ים, פעל להשגת מקורות מימון לחובותיו מבוטלי עסקים בעיר תוך ניגוד עניינים. הנאשם פנה בשלושה מקרים בבקשת מבעלי עסקים בעיר להלוואות בסכומים גבוהים, מבעלי שנקבעו תנאים להחזיר ההלוואות וכאשר החזיר רק חלק מהסכום. במהלך השנים, ניתנו הקלות שונות לאוותם בעלי עסקים. בית משפט השלום השית על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחויז קבע **כי מתחם העונש בעבירות נוע בין 5 ל-18 חודשים מאסר בפועל** והחמיר בעונשו **ל-8 חודשים בפועל**.

בע"פ 3295/15 **מדינת ישראל נ' גפסו** (31.3.16), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולות עונשו של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות לキーית שוחד. הנאשם, ראש עירית נצרת עילית, פנה באמצעות אחרים לאדם שנבחר בראשות בבחירות המקומיות בדרישה שרשימתו תכנס לקואליציה ובהמשך שיתפטר מבחרותו במועצת העיר וכלל שיעשה כן רعيתו לא תפוטר מעובותה בחברה הכלכלית. בית המשפט המחויז קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-12 חודשים מאסר**, ולאחר ששל אל השיהוי בהגשת כתוב האישום והעובדה כי מדובר במקרה ראשון של שוחד על דרך התניה, הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשים עבודות שירות. בית המשפט העליון העמיד את העונש על **6 חודשים מאסר בפועל, מחורי סורג ובריח**.

בת"פ ("מח' מר") 15-06-6308-15 **מדינת ישראל נ' זילכה** (15.12.15), הורשע הנאשם על פי הודהתו בשתי עבירות של לキーית שוחד ובעבירה של מרמה והפרת אמון. הנאשם עבד במוסד לביטוח לאומי, שימש כראש תחום חקירות ומציר ישיבות בוועדות ערע. בשלושה מקרים, פנו אליו הנאיםים חברים בבקשות לקבל מידע ולסייע לקדם את עניינם בביטוח הלאומי, והנאים עשה כן. שניים מהקרים הוא קיבל לידי סכומי כסף, בסה"כ 9,000 ₪. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-20 חודשים מאסר בפועל**. הנאשםណ נדון **ל-6 חודשים לירצוי בעבודות שירות**.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע **כי מתחם העונש ההולם הוא החל מ-10 ועד ל-30 חודשים מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לפחות.

גזרת העונש המתאימים לנאים

15. בגזרת העונש המתאימים לנאים, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה**. במסגרת זומן הראיו לחת את הדעת לכך שהנאום בן 56 נשי וב-3 בנות. לאורך השנים תפקד באופן נורטטיבי במישורי חייו השונים. משנת 2003 עבד כმהנדס העיר טירה ובתקופה זו השתלב בעבודות התנדבותיות שונות בקהילה. מאז חשיפת הפרשה הנאשם איבד את מקור פרנסתו, הוא מתקשה להשתלב בעבודה ונתמך כלכלית על ידי בני משפחתו המורחבות. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם להשתלב בעבודה ונתמך כלכלית, מצבו הבריאותי והרוחני מבני משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי, ויש להניח שעצם הרשעתו וריצו עונש מאסר בפועל

יפגעו ביכולתו להשתלב מחדש בתפקיד מקצועו. כלל, יש ליחס משקל מסוים לפגעה במעמדו המקצועי של איש ציבור אשר מושע בעבירות מסווג זה, אך משקל זה נגרע בעבירות "צוארון לבן" שבהן המעד המקצועי והחברתי, כמו גם הרקע הנורומטי, הם שיוצרים את תנאי הרקע המאפשרים את ביצוע העבירות (ע"פ 267/13 **מדינת ישראל נ' לוי** [23.6.13]).

הנאם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירות, ולמעשה כבר בשלב השימוש הגינו הצדדים להבנות, כך שהנאשם הודה באשמה בפתח ההליכים בתק. עם זאת, בפני שירות המבחן צמצם מחומרת מעורבותו בעבירות והשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. למורת שירות המבחן סבר שהנאשם יכול להפיק תועלת מהשתלבות בטיפול לשם בינה מעמיקה של מעשיו ורכישת כלים להתמודדות מקדמת במצב דחק עתידיים, הנאם הסתיג אפשרות זו, ולפיכך שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו. עוד נתתי דעתך לחלוּף הזמן מעת ביצוע העבירות בשנת 2017 והשיהו המסייעים שבהבgeschת כתוב האישום בתחילת שנת 2020 (אם כי כתוב האישום הוגש לאחר הליכי שימוש בהם הגינו הצדדים להבנות).

שיקול נוסף לעונשים אשר הוטלו על המעורבים הנוספים. כפי שטען ב"כ הנאם, על שלושה מתוך המעורבים הנוספים, הוטלו בבית משפט השלום, בהסכמה המأشימה, עונשים קלים של מאסרים על תנאי וקנסות. יש לתת לשיקול זה משקל, בגדרו של המתחם, אך זאת מבל שיהיה בכר כדי לגרוע מהמסקנה שהנאשם - עובד הציבור - הוא האחראי העיקרי לפרשה, בהיותו היוזם ומהחולל העבירות.

כמו כן, כפי שטען ב"כ הנאם, בעבר התalon הנאם נגד ראש עיריית טירה אז בגין מעשים של שוד והפרת אמונים, ובכר סייע להיאבק בשחיתות. ואולם, לא היה בכר כדי למנוע מעצמו מלבצע עבירות דומות.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרעתה היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשל להערכת שירות המבחן את גורמי הסיכון במצבו של הנאם ובכללים קשייו בנטייה אחראיות מלאה על מעשיו ובהתוכנות בדףו ובהתנהלותו שהובילו אותו לביצוע העבירות. כמו כן יש לתת את הדעת לשיקול הרעתה הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשל לפסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים המורה על מתן משקל לשיקולי הרעתה הרבים בקביעת עונשם של מבצעי עבירות שחיתות.

17. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתיי דעתך אף לעתירת המأشימה במסגרת ההסדר לעונש ראי של 12 חודשים, סבורני כי יש לגזר על הנאם עונש ברף התחתון של מתחם העונש, לצד עונש מאסר מותנה וקנס בסכום שעליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון. לאור מכלול השיקולים המפורטים לעיל, שכונעת כי לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של עבודות שירות.

סוף דבר

.18. **אשר על-כן, הנה גוזר על הנאם את העונשים הבאים:**

- א. **10 חודשים מאסר בפועל**, בניכו ימי מעצרו מיום 30.4.18 ועד ליום 18.8.5.
- ב. 10 חודשים מאסר על תנאי, לביל יעבור הנאם במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר עבירה מהעבירות שבהן הורשע.
- ג. קנס כספי בסך של 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-20 תשלוםיים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 21.6.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתה לפירעון מיידי.

הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 30.5.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעוזת זהות או דרכו וגזר הדין. על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מצירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אדר תשפ"א, 02 מרץ 2021, בנסיבות הצדדים.